

BIULETYN INFORMACYJNY

OGÓLNOPOLSKIEGO STOWARZYSZENIA REFERENDARZY SĄDOWYCH

SPIS TREŚCI:

AKTUALNOŚCI.....	1
FORUM.....	2
I Debata „Okrągłego Stołu dla Sądownictwa” (sprawozdanie).....	2
Materiały przesłane do Dziennika Gazeta Prawna w związku z planowaną na dzień 28 marca 2012 roku publikacją na temat ocen okresowych dla referendarzy sądowych (z 13 marca 2012 roku).....	3
Stanowisko Stowarzyszenia w sprawie likwidacji tzw. małych sądów z dnia 13 marca 2012 roku, skierowane do Ministra Sprawiedliwości.....	4
Opinia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych do senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo bankowe, ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych (druk senacki nr 43) (przesłana do Przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Senatu RP w dniu 13 marca 2012 roku).....	5
Uwagi Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych do projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów powszechnych w imieniu (przesłane do Departamentu Kadr w dniu 14 marca 2012 roku).....	6
Uwagi Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych do projektu z dnia 25 stycznia 2012 roku rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie okresowych ocen referendarzy sądowych i asystentów sędziego (przesłane do Departamentu Kadr w dniu 14 marca 2012 roku).....	6
Sprawozdanie Zarządu Stowarzyszenia za 2011 rok (wyciąg).....	8

AKTUALNOŚCI

- w dniu 10 grudnia 2011 roku przedstawiciele Zarządu Stowarzyszenia uczestniczyli w spotkaniu mającym zainicjować obrady tzw. okrągłego stołu dla wymiaru sprawiedliwości, organizowanym z inicjatywy SSP IUSTITIA;
- w dniu 23 lutego 2012 roku przedstawiciele Zarządu Stowarzyszenia uczestniczyli w obradach I Debaty Okrągłego Stołu dla Wymiaru Sprawiedliwości, organizowanej z inicjatywy SSP IUSTITIA;
- w dniu 28 lutego 2012 roku Zarząd Stowarzyszenia otrzymał z Departamentu Kadr Ministerstwa Sprawiedliwości do zaopiniowania projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów powszechnych oraz projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie okresowych ocen referendarzy sądowych i asystentów sędziów (DK-I-4601-4/12 i DK-I-4601-10/12);
- w dniu 29 lutego 2012 roku Zarząd Stowarzyszenia otrzymał z Departamentu Kadr Ministerstwa Sprawiedliwości do zaopiniowania projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie skarg i wniosków dotyczących działalności sądów powszechnych oraz projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie oceny kwalifikacji kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie (DK-I-4601-5/12 i DK-I-4601-8/12);
- w dniu 11 marca 2012 roku Zarząd Stowarzyszenia poinformował Departament Kadr Ministerstwa Sprawiedliwości, że nie zgłasza uwag do projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie oceny kwalifikacji kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie (DK-I-4601-5/12);
- w dniu 11 marca 2012 roku Zarząd Stowarzyszenia poinformował Departament Kadr Ministerstwa Sprawiedliwości, że nie zgłasza uwag do projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie skarg i

wniosek dotyczących działalności sądów powszechnych (DK-I-4601-8/12);

- w dniu 12 marca 2012 roku Zarząd Stowarzyszenia otrzymał z Gabinetu Politycznego Ministra Sprawiedliwości do zaopiniowania projekt ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (GPM-002-1/11/12);
- w dniu 13 marca 2012 roku Zarząd Stowarzyszenia przesłał na ręce Przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Senatu RP opinię do senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo bankowe, ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych (druk senacki nr 43);
- w dniu 13 marca 2012 roku Zarząd Stowarzyszenia w nawiązaniu do projektów Ministerstwa Sprawiedliwości dotyczących likwidacji małych sądów, przesłał na ręce Ministra Sprawiedliwości stanowisko, w którym zwrócił uwagę na przyjęcie przez resort niekorzystnego kryterium uwzględniającego jedynie liczbę etatów sędziowskich przy całkowitym pominięciu etatów referendarskich;
- w dniu 14 marca 2012 roku Zarząd Stowarzyszenia przesłał uwagi do Departamentu Kadr Ministerstwa Sprawiedliwości do projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów powszechnych oraz do projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie okresowych ocen referendarzy sądowych i asystentów sędziów;
- w dniu 24 marca 2012 roku odbyło się w Krakowie Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia.

FORUM

I Debata „Okrągłego Stołu dla Sądownictwa” (sprawozdanie)

W dniu 23 lutego 2012 r. przedstawiciele Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych wzięli udział w pierwszej debacie "Okrągłego stołu dla sądownictwa" przeprowadzonej pod patronatem Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego a zorganizowanej przez Stowarzyszenie Sędziów Polskich "Iustitia". Debata odbyła się w siedzibie Sądu Najwyższego przy pl. Krasieńskich w Warszawie.

W debacie wzięli udział przedstawiciele następujących organizacji: Krajowej Rady Komorniczej, Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, Instytutu Prawa i Społeczeństwa, Stowarzyszenia Sędziów Polskich "Iustitia", Stowarzyszenia "Themis", Stowarzyszenia Sędziów Sądów Rodzinnych w Polsce, Stowarzyszenia Prokuratorów RP, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy

Sądowych, Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Asystentów Sędziów, Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości RP oraz Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości.

W wystąpieniu inicjującym dyskusję Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego SSN Stanisław Dąbrowski, wskazując, odnosząc się do propozycji powierzenia mu nadzoru administracyjnego nad sądami, iż widziałby taki nadzór w postaci "odchudzonej" w stosunku do nadzoru obecnie sprawowanego przez Ministra Sprawiedliwości. Nadzór taki byłby również bardziej nastawiony na pomoc sądom niż ich kontrolę. Sędzia Dąbrowski nie wykluczył również zastosowania modeli mieszanych. Zauważył, iż decyzja Ministra Sprawiedliwości o likwidacji szeregu sądów jest błędna oraz stanowi próbę obejścia zasady nieprzenaszalności sędziów. Odnosząc się do modelu dochodzenia do zawodu sędziego, prognozował, iż w przyszłości przeważą model mieszany - droga do zawodu sędziego będzie wiodła zarówno z wolnych zawodów prawniczych jak i poprzez specjalną aplikację i praktykę w sądach.

Posel Ryszard Kalisz - Przewodniczący Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w swoim wystąpieniu wskazał na brak wypracowania przez sędziów modelu uczestnictwa w życiu publicznych, pomimo iż sędziowie są funkcjonariuszami publicznymi i podlegają publicznej ocenie. Głos sędziów i wymiaru sprawiedliwości jest w chwili obecnej słabo słyszany i nie przyciąga uwagi opinii publicznej.

Prof. Jacek Gołaczyński jako przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości wskazał, iż proponowane zmniejszenie liczby sądów ma służyć lepszemu dysponowaniu zasobami ludzkimi w sądach. Kwestie oszczędności miały według niego w tym zakresie drugorzędne znaczenie. Wskazał, iż bardzo dużą część czasu pracy zajmuje sędziom pisanie nadmiernie rozwiniętych uzasadnień, które przypominają artykuły naukowe. Zapowiedział projekt zmian ustawodawczych pozwalających na ograniczenie uzasadnienia do ustnych motywów nagranych do protokołu elektronicznego.

Dr Adam Bodnar z Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka podniósł brak dialogu społecznego prowadzonego przez rząd w zakresie proponowanych zmian dotyczących likwidacji sądów. Wskazał również na brak rozwiązań w zakresie pomocy prawnej dla osób, których nie stać na skorzystanie z prawnika.

SSN Katarzyna Gonera - członek KRS wskazała na konieczność rozszerzenia kompetencji referendarza sądowego (np. o postępowanie w sprawach o wykroczenia). Zauważyła, iż koncepcja przedstawiona przez SSP "Iustitia" a przewidująca dojście do zawodu sędziego z innych zawodów prawniczych nie może w praktyce zapewnić obsadzenia wszystkich stanowisk sędziowskich. Zakwestionowała też podniesienie wieku wymaganego do objęcia stanowiska sędziego do 35 lat.

Przedstawiciele Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych zwrócili

uwagę na brak konsultacji społecznych poprzedzających poważne zmiany planowane przez Ministerstwo Sprawiedliwości co do struktury sądownictwa. Odnieśli się ze zrozumieniem do problemów, jakie napotyka KRS przy ocenie kandydatów na sędziego wywodzących się z szeregów referendarzy sądowych.

Stowarzyszenie zgłosiło propozycję rozszerzenia kompetencji referendarzy sądowych zamiast tworzenia nowego stanowiska i szczebla w karierze sądowniczej – sędziego na próbę czy też grodzkiego bądź sędziego pokoju. Przedstawiciele Stowarzyszenia podkreślili, iż jest to rozwiązanie tańsze, albowiem stanowisko referendarza sądowego już istnieje, jest obsadzone przez znaczną liczbę osób oraz utrwaliło się już w strukturze sądownictwa. Jako przykładowe nowe obszary objęte kompetencjami referendarzy sądowych wskazano postępowanie w sprawach o wykroczenia czy postępowanie w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku.

Propozycje Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych spotkały się ze zrozumieniem członków stowarzyszeń sędziów SSP „Iustitia” i „Themis”, którzy poparli ideę rozszerzenia kompetencji referendarzy sądowych, zwracając jednocześnie uwagę na ewentualną konieczność zmiany konstytucji w tym zakresie.

Uczestnicy Okrągłego Stołu dla Sądownictwa zwrócą się także z apelem do Prezesa Rady Ministrów o podjęcie dialogu w ramach Okrągłego Stołu dla Sądownictwa ze wszystkimi środowiskami biorącymi udział w tej inicjatywie.

Materiały przesłane do Dziennika Gazeta Prawna w związku z planowaną na dzień 28 marca 2012 roku publikacją na temat ocen okresowych dla referendarzy sądowych (z 13 marca 2012 roku)

1. Jak ocenia Pani/Pan te zmiany w stosunku do dotychczasowego stanu prawnego? Czy jest to krok w dobrym kierunku?

Wprowadzenie obowiązku uregulowania szczegółowych kryteriów i sposobu dokonywania ocen okresowych referendarzy sądowych jest krokiem w dobrym kierunku. Stowarzyszenie nie jest przeciwne dokonywaniu ocen okresowych referendarzy sądowych.

Zdaniem Stowarzyszenia projektowane przepisy są jednak niedopracowane zarówno w ustawie jak też w projektowanym rozporządzeniu wykonawczym.

Przede wszystkim osobno powinien być uregulowany sposób przeprowadzania ocen dla referendarzy sądowych, a osobno dla asystentów sędziego. Biorąc pod uwagę zakres powierzonych zadań i tryb pracy nie jest możliwe prawidłowe ocenianie pracy tymi samymi kategoriami w ten sam sposób jednej i drugiej grupy zawodowej. Referendarze sądowi są niezależnymi merytorycznie orzecznikami sądowymi, których całkowicie samodzielne decyzje mają bardzo istotne skutki dla obywateli tak w aspekcie praw

majątkowych jak i osobistych. Dlatego też uregulowania prawne dotyczące okresowej oceny referendarzy sądowych (kryteria oceny, termin jej przeprowadzania oraz tryb odwoławczy) powinny być ujęte w przepisach ogólnych działu IV ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych. Zdaniem Stowarzyszenia przepisy te powinny się znaleźć w rozdziale 2 i 4 wspomnianej ustawy, osobno dla referendarzy sądowych i osobno dla asystentów sędziego.

W projektowanym rozporządzeniu wprowadza się szczegółowe kryteria oceny referendarza sądowego. Jednak jak wielokrotnie podkreślali przedstawiciele Stowarzyszenia projektowane przepisy powodują, że przełożony referendarza sądowego dokonując oceny jego pracy wkroczy bezpośrednio w sferę jego niezależności orzeczniczej (kryterium oceny „sumiennosc i starannosc”, „wiedza i umiejetnosc”). Nado świadomosc konsekwencji dwóch ocen negatywnych dla ocenianego moze wywolac skutek oddania przełożonym nieograniczonego wplywu na jego sferę orzeczniczą i merytorykę rozpatrywania spraw.

Dodatkowo zdaniem Stowarzyszenia, ustawodawca wprowadzając kryterium oceny „wiedza i umiejetnosc” czyni wątpliwym przygotowanie do zawodu referendarza sądowego tj. odbyta państwową aplikację oraz zdany państwowy egzamin. Pozostałe kryteria proponowanej oceny („skuteczne planowanie i organizacja pracy”, „nastawienie na rozwój kwalifikacji zawodowych”) należy uznać co do zasady za prawidłowe. Biorąc jednak pod uwagę znikomą ilość szkoleń dla referendarzy sądowych, brak wplywu referendarzy na organizację i planowanie ich pracy (brak możliwości uczestniczenia w zebraniach sądu dotyczących projektowania pracy referendarzy sądowych) należy uznać, że referendarze sądowi nie mają wplywu na oceniane okolicznosci. W praktyce jedynie aktualnym do oceny pozostaje kryterium „kultura osobista i kultura organizacji pracy”.

Bardzo ważnym elementem ocen okresowych powinno być powiązanie ich wprost z awansem zawodowym. Niestety resort nie przewidział takiej możliwości. Stowarzyszenie proponuje rozwiązanie na wzór uregulowań stworzonych dla pracowników służby cywilnej, tj. ocena co 4 lata przed uzyskaniem kolejnej stawki awansowej (obecnie kolejna stawka awansowa jest przyznawana co 7 lat i nie jest powiazana z pozytywną oceną) - analogicznie jak w przypadku uregulowań odnoszących się do sędziów.

Rzetelny tryb przeprowadzania ocen powinien również przewidywać dewolutywny charakter drogi odwoławczej - nie powinno być tak, że prawdziwe odwołanie czyli możliwość zewnętrznej oceny procesu oceniania dokonywane byłoby dopiero z chwilą wystąpienia referendarza sądowego do sądu pracy.

To tylko niektóre wątpliwości, które pojawiły się przy analizie projektu rozporządzenia.

2. Czy przepisy dotyczące ocen referendarzy były do tej pory niewystarczające, że zasła konieczność zmian w tym zakresie?

Zmiana w tym zakresie jest wynikiem między innymi zgłoszonych przez Stowarzyszenie uwag w trakcie prac sejmowych nad ostatnią nowelizacją ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych. Przedstawiciele Stowarzyszenia nie uczestniczyli natomiast w pracach resortowych nad samym projektem z uwagi na brak takiego zaproszenia ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości.

Odnosnie dotychczasowej sytuacji, to w sądach zatrudniających referendarzy sądowych albo nie było przeprowadzanej oceny okresowej albo ocena ta uregulowana była wewnętrznymi zarządzeniami lub regulaminami prezesa danego sądu. Jedyna ocena, która tak naprawdę miała istotne znaczenie dla referendarzy sądowych, miała miejsce w trakcie oceniania kandydatów na stanowisko starszego referendarza sądowego.

Wprowadzenie zasad oceniania w rozporządzeniu z pewnością ujednolici dotychczasową praktykę. Do Stowarzyszenia docierało bowiem wiele sygnałów o różnicach w traktowaniu referendarzy w różnych częściach kraju, co z kolei miało wpływ na problemy z obiektywną oceną stażu orzeczniczego referendarzy starających się o nominację sędziowską.

3. Czy to będzie miało, Pani/Pana zdaniem, bezpośredni wpływ na poziom merytoryczny i jakość pracy referendarzy?

Jak wykazała dotychczasowa praktyka przeprowadzane oceny okresowe nie miały żadnego wpływu na dyscyplinę i jakość pracy referendarzy sądowych. Należy zwrócić uwagę, że wszędzie tam gdzie mówi się o sukcesach wymiaru sprawiedliwości bezpośredni udział mają w tym od wielu lat właśnie referendarze sądowi – np. sprawnie działający Krajowy Rejestr Sądowy, projekt elektronicznej Księgi Wieczystej lub elektroniczne postępowanie upominawcze. Wierzmy, że będzie tak dalej zważywszy na ciągle niewykorzystany potencjał i możliwości tkwiące w instytucji referendarza sądowego jako sądowego organu ochrony prawnej. Projektowane zmiany w zakresie ocen okresowych referendarzy sądowych będą miały najprawdopodobniej wpływ na statystykę załatwianych spraw tj. większą ilość załatwionych spraw w krótszym czasie. Należy jednak zauważyć zagrożenia płynące z wywierania nacisku na referendarzy sądowych w zakresie większej załatwalności spraw. Duża ilość załatwionych spraw nie może zostać uznana za główne kryterium pozytywnej oceny pracy referendarza sądowego. Mogłoby to skutkować większym prawdopodobieństwem popełnienia błędu przez orzecznika, z uwagi na mniejszą ilość czasu na merytoryczne rozpoznanie sprawy.

4. Co jeszcze należałoby zmienić, jeśli chodzi o weryfikację kandydatów na referendarzy, co w praktyce nie funkcjonuje prawidłowo?

Zawód referendarza sądowego powinien być z jednej strony atrakcyjny sam w sobie, z drugiej zaś strony powinien być etapem zdobywania praktyki niezbędnej w drodze na stanowisko sędziego.

W tym celu niezbędne jest rozszerzenie kompetencji referendarza sądowego (np. o postępowanie w sprawach o wykroczenia), zmiana uregulowań dotyczących jasnego określenia pozycji ustrojowej referendarza sądowego oraz zmiana trybu aplikacji i egzaminu wymaganego na to stanowisko pracy.

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych przystąpiło do obrad „Okrągłego Stołu dla Sądownictwa” zorganizowanego z inicjatywy Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”, mającego na celu stworzenie propozycji przemodelowania szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości. Naszym głównym zamiarem jest, by instytucja referendarza sądowego działała jak najlepiej w oparciu o dobrze przygotowane przepisy. Dotyczy to także regulacji w zakresie oceny pracy referendarzy, które motywowałyby ich do dalszego podnoszenia jakości i wydajności pracy.

(wywiad z Iwoną Skonieczną-Masłowską, Członkiem Zarządu OSRS, ukazał się w Dzienniku Gazeta Prawna w dodatku Prawnik w dniu 28 marca 2012 roku)

Stanowisko Stowarzyszenia w sprawie likwidacji tzw. małych sądów z dnia 13 marca 2012 roku, skierowane do Ministra Sprawiedliwości.

„W nawiązaniu do projektów Ministerstwa Sprawiedliwości w sprawie likwidacji małych sądów, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych zwraca uwagę na przyjęcie przez resort niekorzystnego kryterium uwzględniającego jedynie liczbę etatów sędziowskich przy całkowitym pominięciu etatów referendarskich.

Uwzględnianie jedynie etatów sędziowskich przy pominięciu etatów referendarskich jest całkowicie nieuzasadnione biorąc pod uwagę fakt, że kompetencje sędziów i referendarzy sądowych orzekających w wydziałach ksiąg wieczystych są identyczne, a i referendarze rozpoznający sprawę w postępowaniu cywilnym pracują w zakresie powierzonych im spraw tak samo jak sędziowie. W każdym razie mają oni taki sam udział w opanowaniu wpływu jak sędziowie.

W tym kontekście sądy zatrudniające więcej sędziów i mniej referendarzy są w lepszej pozycji niż sądy mające więcej etatów referendarskich. Uwzględnianie jedynie etatów sędziowskich jest też niezrozumiałe z uwagi na poszerzenie zakresu kognicji orzeczniczej referendarzy przy jednoczesnym, często znacznym zróżnicowaniu jeśli chodzi o samą różnicę w liczbie zatrudnianych referendarzy w porównywalnych sądach.

Należy zauważyć, że w poprzednio przygotowywanej wersji reformy sądownictwa, kryterium reorganizacji zdefiniowane było przy uwzględnieniu wszystkich etatów orzeczniczych funkcjonujących w sądach. W myśl poprzednich planów do zniesienia przeznaczone były sądy, w których liczba etatów orzeczniczych (sędziowskich i

referendarskich) była mniejsza niż 10, podczas gdy obecnie do likwidacji przeznaczają się sądy o liczbie etatów sędziowskich mniejszej niż 12.

Proszę o uwzględnienie uwag Stowarzyszenia.”

Opinia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych do senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo bankowe, ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych (druk senacki nr 43) (przesłana do Przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Senatu RP w dniu 13 marca 2012 roku)

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych popiera przedmiotowy projekt Senatu i przedstawia następujące **dotkliwe argumenty przemawiające za uchyleniem art. 485 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego (art. 1 projektu)**.

Przedmiotowy przepis obowiązuje od 1 lipca 2000 r. i stanowi, że sąd może wydać nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, jeżeli bank dochodzi roszczenia na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych podpisanego przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku i opatrzonego pieczęcią banku oraz dowodu doręczenia dłużnikowi pisemnego wezwania do zapłaty.

W dotychczas przedstawionych opiniach (m.in. Związku Banków Polskich) zwracano uwagę, że art. 1 projektu stanowi swoiste "nadwykonanie" wyroków Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 marca 2011 r., sygn. P 7/09 oraz z dnia 11 lipca 2011 r., sygn. P 1/10. Nie dzieląc tych opinii, trzeba wskazać nie tylko na to, że Trybunał orzekał wyłącznie w granicach wniosków, ale i co ważniejsze na to, że **art. 1 projektu wynika z wartości konstytucyjnych leżących u podłoża tych wyroków**. Art. 485 § 3 Kpc nakłada na kontrahenta banku daleko idące utrudnienia w procesie cywilnym, nie występujące w postępowaniu upominawczym:

- ciężar uiszczenia opłaty od zarzutów na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych;
- obciążenie tytułem zabezpieczenia, którym jest nieprawomocny nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym, na podstawie art. 492 § 1 Kpc;
- ograniczenie środków obrony na podstawie art. 493 § 3 i 4 Kpc.

Tymczasem kontrahent banku nie wyraża zgody na te utrudnienia (odmiennie niż to jest w przypadku bankowego tytułu egzekucyjnego), ani też najczęściej nie jest ich świadomy. Interwencja ustawodawcza jest więc w przypadku art. 485 § 3 Kpc

nawet bardziej potrzebna niż względem art. 95 Prawa bankowego.

Kolejny, co najmniej równie istotny argument przemawiający za uchyleniem art. 485 § 3 Kpc został natomiast pominięty w uzasadnieniu projektu oraz w opiniach dotychczas do niego złożonych. Otóż **przedmiotowy przepis jest jedynym przypadkiem podstawy wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, będącym dokumentem pochodzącym wyłącznie od powoda**. Wszystkie pozostałe podstawy to dokumenty sporządzone bądź przez samego pozwanego (np. weksel) bądź z jego udziałem (np. zaakceptowany rachunek) bądź przez podmiot trzeci (np. dokument urzędowy). Zaostrzone rygory obrony pozwanego w postępowaniu nakazowym są usprawiedliwione bądź tym, że pozwany niejako sam przyczynił się do uwiarygodnienia powodztwa, bądź szczególną wiarygodnością dokumentu urzędowego. **W przypadku wyciągu z ksiąg bankowych i towarzyszącego mu dowodu doręczenia wezwania do zapłaty - takie usprawiedliwienie nie wchodzi w grę, bowiem wyciąg ani nie jest dokumentem urzędowym, ani nie powstał przy udziale pozwanego.**

Jak słusznie zwraca uwagę w swojej opinii Komisja Nadzoru Finansowego, art. 485 § 3 Kpc uprzywilejowuje także fundusze sekurytyzacyjne (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 r. III CZP 65/09, OSNC 2010 r. Nr 4 poz. 51).

Stowarzyszenie uważa, że optymalnym rozwiązaniem byłoby uchylenie omawianego przepisu. Jeśli jednak opór sił społecznych zaangażowanych w proces legislacyjny okazałby się zbyt duży, można by rozważyć także rozwiązanie kompromisowe, nadając art. 485 § 3 następujące brzmienie:

"Sąd wydaje nakaz zapłaty, jeżeli bank dochodzi roszczenia wynikającego z czynności bankowej, na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych podpisanego przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku oraz pisemnego oświadczenia dłużnika o zgodzie na dochodzenie należności w postępowaniu nakazowym, wraz z załączonym oświadczeniem o zapoznaniu się ze skutkami prawnymi określonymi w art. 492 § 1, art. 493 i art. 494-496 Kodeksu, a także o treści art. 19 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych."

Wydaje się jednak, że wystarczającym ułatwieniem dla banków w dochodzeniu należności jest instytucja bankowego tytułu egzekucyjnego. Trzeba też zwrócić uwagę, że postępowanie nakazowe jest środkiem dla dochodzenia należności w sposób szczególnie uwiarygodnionych, natomiast **dla dochodzenia roszczeń niespornych właściwym środkiem jest postępowanie upominawcze, z którego mogą korzystać wszyscy wierzyciele, bez względu na swój status prawny.**

Powyższe uwagi są całkowicie niezależne od ewentualnych interesów reprezentowanej przez Stowarzyszenie grupy orzeczniczej. Stowarzyszenie stoi bowiem na

stanowisku, że orzekanie w postępowaniu nakazowym powinno zostać powierzone referendarzowi sądowemu, bez względu na to czy art. 485 § 3 Kpc zostanie uchylony, utrzymany czy zmieniony.

(autor opinii: ref.s. Michał Pałka, Pruszków)

Uwagi Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych do projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów powszechnych w imieniu (przesłane do Departamentu Kadr w dniu 14 marca 2012 roku)

§ 10 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

Prezes sądu odpowiedzialny za przeprowadzenie wizytacji może, w szczególności w przypadku gdy wyniki wizytacji wskazują na konieczność wydania zarządzeń nadzorczych, zwołać naradę w celu omówienia wyników wizytacji. Naradę przeprowadza się nie później niż w terminie 30 dni od doręczenia protokołu wizytacji prezesowi wizytowanego sądu, z udziałem sędziego wizytatora bądź sędziów wizytatorów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, prezesa wizytowanego sądu oraz sędziów i referendarzy sądowych wizytowanego wydziału. Z przebiegu narady sporządza się protokół.

Uzasadnienie

Obecność referendarzy sądowych w naradzie powizytacyjnej jest konieczna. Skoro wizytacja dotyczy całego wydziału, to w spotkaniu powizytacyjnym winni uczestniczyć obligatoryjnie również i referendarze sądowi, jako że wykonywana przez nich praca ma bezpośredni związek z praktyką orzeczniczą danego wydziału.

Uwagi Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych do projektu z dnia 25 stycznia 2012 roku rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie okresowych ocen referendarzy sądowych i asystentów sędziego (przesłane do Departamentu Kadr w dniu 14 marca 2012 roku)

Zdaniem Stowarzyszenia przedmiotowe rozporządzenie jest niezgodne z art. 92 Konstytucji RP jako wykraczające poza przewidzianą delegację ustawową:

- w zakresie określenia terminu w jakim powinni być oceniani referendarze sądowi (w tym starsi referendarze sądowi);
- w zakresie w jakim wprowadza formy podlegania referendarza nadzorowi

administracyjnemu (§3 i §10 projektu - w zakresie omówienia sposobu wykonywania powierzonych zadań i zaleceń na co do dalszego ich wykonywania, które to zapisy wkraczają w zakres objęty niezależnością referendarza sądowego)

Zgodnie z art. 92 Konstytucji rozporządzenia są wydawane **na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie i w celu jej wykonania**. Upoważnienie powinno określać organ właściwy do wydania rozporządzenia i zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne dotyczące treści aktu.

Przykładowo: przepisy dotyczące służby cywilnej w art. 81 ustawa z 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. nr 227 poz. 1505 z późn. zm.), na wzór których wprowadzono zapisy do u. s. p., regulują w ustawie termin przeprowadzenia oceny. Zgodnie zaś z upoważnieniem, zawartym w art. 82 ww. ustawy, do określenia warunków i sposobu przeprowadzania ocen okresowych członków korpusu służby cywilnej Prezes Rady Ministrów określa w rozporządzeniu wykonawczym jedynie zakres spraw przekazanych do uregulowania tzn. warunki i sposób przeprowadzenia oceny.

Art. 148 § 3 PrUSP obowiązujący od 28 marca 2012 r. upoważnia Ministra Sprawiedliwości do określenia w drodze rozporządzenia **szczególonych kryteriów oraz szczegółowego sposobu dokonywania okresowych ocen referendarzy** mając na uwadze konieczność dostosowania metodyki ich przeprowadzania do zakresu analizy i kryteriów wskazanych w § 2 ww. art. 148 PrUSP oraz zapewnienia sprawnego i rzetelnego przeprowadzenia oceny.

Upoważnienie zawarte w ww. przepisie w zakresie spraw przekazanych do uregulowania nie dało możliwości uregulowania w przedmiotowym rozporządzeniu terminu w jakim powinni być oceniani referendarze sądowi.

Zapis art. 148 § 3 PrUSP obowiązujący do 28 marca 2012 roku upoważniał Ministra Sprawiedliwości do określenia szczegółowych zasad i trybu dokonania okresowych ocen kwalifikacyjnych referendarzy sądowych.

W rozporządzeniu tym zgodnie ze zdaniem drugim należało określić termin dokonania oceny, sposób ich wyrażania i podawania do wiadomości osobom ocenianym oraz uwzględnić prawo osób ocenianych do kwestionowania dokonanych ocen.

Nowelizacja PrUSP zmieniła ten zapis w ten sposób, że zgodnie z obowiązującym **od 28 marca 2012 roku** stanem prawnym Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia określa jedynie szczególne kryteria oraz szczegółowy sposób dokonywania okresowych ocen referendarzy. Delegacja dla Ministra Sprawiedliwości do ustalenia terminu, w którym powinni być oceniani referendarze

sądowi, nie mieści się w ani w szczegółowych kryteriach ani w sposobie oceniania.

Wskazać należy na praktykę legislacyjną, zgodnie z którą kwestia terminu dokonywania ocen uregulowana jest w akcie prawnym rangi ustawy jako właściwym dla określania praw i obowiązków adresatów norm, z uwagi na to, że kwestia częstotliwości dokonywania ocen jest jednym z ważniejszych elementów systemu ocen okresowych.

Dotyczy to np. ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o służbie cywilnej, ustawy o samorządzie gminnym (art. 27). Z kolei kwestia częstotliwości dokonywania ocen wskazana jest w delegacji ustawowej w takich aktach jak: art. 42 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej z dnia 24 sierpnia 1991 roku, art. 35 ustawy o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 roku.

Dlatego też należałoby uznać za błąd legislacyjny nieuregulowanie terminu dokonywania ocen wprost we właściwej dla referendarzy sądowych ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych, a tym bardziej nie wyrażenie tego istotnego elementu w podstawie delegacyjnej. Ponadto regulacja częstotliwości przeprowadzania ocen okresowych referendarzy sądowych wprowadzona na poziomie rozporządzenia wykonawczego z określeniem jednostronnej granicy „nie rzadziej niż co dwa lata” powoduje teoretyczną i praktyczną możliwość przeprowadzania ocen okresowych referendarzy częściej - wedle uznania właściwego prezesa, co skutkować może różnym traktowaniem referendarzy w zależności od miejsca wykonywania czynności orzeczniczych.

Tryb odwoławczy od ocen został zaś przeniesiony do zapisów art. 148 § 2a i §2b PrUSP: „Okresową ocenę sporządza się na piśmie i niezwłocznie zapoznaje z nią referendarza albo asystenta sędziego. Referendarz oraz asystent sędziego, w terminie siedmiu dni od zapoznania z oceną, ma prawo zgłosić sprzeciw do prezesa sądu. Sprzeciw rozpatruje się w terminie czternastu dni. W razie uwzględnienia sprzeciwu okresową ocenę zmienia się albo sporządza się po raz drugi. Od oceny sporządzonej po raz drugi przysługuje sprzeciw na zasadach określonych w § 2a.”

Precyzując zapisy projektu rozporządzenia, cełowym byłoby jednoznaczne wskazanie, do kompetencji którego z prezesów należy dokonywanie ocen w przypadku referendarzy sądowych, albowiem w sytuacji, gdy prerogatywę dla zatrudnienia referendarza na podstawie mianowania posiada właściwy prezes sądu apelacyjnego (jest on właściwy jako pracodawca, zaś dany sąd rejonowy lub okręgowy są w takim układzie miejscami wykonywania obowiązków służbowych).

W projekcie brak jest wskazania możliwości odwołania się do sądu po wyczerpaniu przez referendarza sądowego procedury wywołanej sprzeciwem od uzyskanej oceny.

Wskazać także należy na zapis projektu rozporządzenia sugerujący, iż referendarz sądowy współpracuje z sędzią (§ 6.2), co odnosić się powinno jedynie do asystenta sędziego, lecz w żadnym razie nie może dotyczyć referendarza sądowego, który samodzielnie wydaje orzeczenia.

W tym miejscu należy wskazać, że pozycja ustrojowa referendarza sądowego i charakter wykonywanych przez niego czynności z zakresu ochrony prawnej nakazywałoby unikać w stosunku do tej grupy zawodowej sformułowań mogących sugerować, że referendarz w jakimś stopniu orzekać może pod „nadzorem sędziego”, który następnie rozpatruje skargę na daną czynność, przy istniejącej hipotetycznie możliwości dokonywania oceny referendarza jako jego bezpośredni przełożony.

Zapisy rozporządzenia nie mogą ingerować w treść ustaw. Dlatego też rozporządzenie o ocenach okresowych nie powinno zawierać zapisów, które wykraczając poza zakres delegacji sugerują bezpośrednie formy podporządkowania referendarza sądowego.

Stosowanie wobec referendarza sądowego zaleceń, wytycznych (§10, §11) w praktyce naruszać może podstawowy obowiązek referendarzy jakim jest podejmowanie niezależnych merytorycznie orzeczeń w zależności od treści usankcjonowanego rozporządzeniem „zalecenia” przełożonego.

Zwrócić należy uwagę, iż niezależność referendarzy co do treści podejmowanych orzeczeń stanowi ustawowy obowiązek skierowany nie tylko wobec referendarzy sądowych, ale adresatami tej normy są wszystkie podmioty których może on dotyczyć. Oznacza to, że działania legislacyjne na poziomie rozporządzeń wykonawczych, nie powinny ingerować w zapisy ustawy, powodując ewentualne utrudnienia w realizacji norm wyższego rzędu.

Odpowiednie zagwarantowanie niezależności orzeczniczej jest jednym z podstawowych gwarancji rzetelnego postępowania toczącego się w sądzie. Dlatego też wydaje się być najwłaściwszym rozwiązaniem w tej sytuacji rozdzielenie ocen okresowych referendarza sądowego i asystenta sędziego.

Zdaniem Stowarzyszenia w obecnie obowiązującym stanie prawnym Minister Sprawiedliwości nie ma możliwości uregulowania w rozporządzeniu terminu w jakim referendarze sądowi podlegaliby ocenom. Idąc dalej, stwierdzić należy, że ze względu na brak odpowiedniego wskazania w przepisie delegacyjnym nie mogą być zawarte w treści rozporządzenia wykonawczego zapisy wykraczające poza ramy danej delegacji ustawowej i sugerujących formy podporządkowania mogące naruszać niezależność orzeczniczą referendarzy, czyli kolidować z innymi przepisami ustawy.

Należy również zwrócić uwagę na poszczególne kryteria oceny przyjęte w projektowanym rozporządzeniu.

Zdaniem Stowarzyszenia przyjęte kryterium „**wiedza i umiejętności**” oraz

„sumiennosc i starannosc” jest niezgodne z art. 148 ust. 2 PrUSP obowiązującym od dnia 28 marca 2012 roku – wskazane kryterium oceny zostało bowiem potwierdzone państwowym egzaminem kończącym aplikacje. Powyższe również w sposób oczywisty podważa niezależność referendarza sądowego wynikającą z ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, poprzez wprowadzenie możliwości sprawdzania kwestii merytorycznych (np. obiektywne i bezstronne rozpoznawanie okoliczności podejmowania decyzji, rozpoznawanie istoty problemu, umiętnosc stosowania prawa) przez przełożonego (Przewodniczącego Wydziału), a co powinno być badane wyłącznie przy rozpoznawaniu środka zaskarżenia (art. 151 ust.1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych).

Odnosząc się do kryterium „nastawienia na rozwój kwalifikacji zawodowych” należy wskazać, iż obecnie obowiązujące zasady działania Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury nie zapewniają obiektywnego przydziału szkolenia lub innego rodzaju doskonalenia zawodowego. Deklaracja udziału w szkoleniach organizowanych przez KSSiP nie jest jednoznaczna z zakwalifikowaniem na szkolenie. Brak jest również możliwości obiektywnej weryfikacji sposobu przydzielania miejsc na jakiegokolwiek szkolenia, co w sposób oczywisty nie pozwala na obiektywną ocenę powyższego kryterium. I tak np. zgodnie z informacją zawartą w Biuletynie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 lutego 2012 roku, zdarza się, że ponad 90% zainteresowanych nie ma możliwości uczestniczenia w szkoleniu.

Sprawozdanie Zarządu Stowarzyszenia za 2011 rok (wyciąg)

I. Skład osobowy Zarządu Stowarzyszenia

W okresie objętym niniejszym sprawozdaniem Zarząd Stowarzyszenia działał w następującym składzie:

1. Maciej Neusser Przewodniczący Zarządu
2. Anna Sołowiej Zastępca Przewodniczącego
3. Agnieszka Borońska Skarbnik Stowarzyszenia
4. Anna Kęsik Członek Zarządu
5. Iwona Skonieczna – Masłowska Członek Zarządu
6. Dariusz Segit Członek Zarządu
7. Szymon Kuprowski Członek Zarządu

II. Bieżąca działalność Zarządu Stowarzyszenia

W okresie objętym niniejszym sprawozdaniem Zarząd Stowarzyszenia podjął następujące czynności:

1. w dniu 7 stycznia 2011 roku przedstawiciele Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych wzięli udział w spotkaniu organizacji społecznych związanych z sądownictwem i prokuraturą, którego efektem jest wspólne

oświadczenie dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3655);

2. w dniu 11 stycznia 2011 roku przedstawiciel Stowarzyszenia uczestniczył w wysłuchaniu publicznym przed Komisją Sprawiedliwości i Praw Człowieka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3655);
3. w dniu 12 stycznia 2011 roku przedstawiciel Stowarzyszenia uczestniczył w posiedzeniu Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka rozpatrującej projekt ustawy o egzaminach prawniczych (druk sejmowy nr 3351);
4. w dniu 14 stycznia 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia przesłał pocztą elektroniczną Przewodniczącemu Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka – Ryszardowi Kaliszowi uwagi Stowarzyszenia do projektu ustawy o państwowych egzaminach prawniczych (druk sejmowy nr 3351);
5. w dniu 22 stycznia 2011 roku w Lublinie odbyło się spotkanie przedstawicieli Zarządów Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Asystentów Sędziów (OSAS) i Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych (OSRS), podczas którego potwierdzono wolę współpracy obu Stowarzyszeń i omówiono jej zasady;
6. w dniu 27 stycznia 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia zwrócił się do Przewodniczącego Podkomisji ds. rozpatrzenia projektu ustawy o państwowych egzaminach prawniczych w Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o umożliwienie przedstawicielom Stowarzyszenia uczestniczenia w posiedzeniach komisji rozpatrującej projekt ustawy o państwowych egzaminach prawniczych (druk sejmowy nr 3351);
7. w dniu 30 stycznia 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia przesłał Przewodniczącemu Komisji Nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo” uwagi do rządowego projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (druk sejmowy nr 3656);
8. w dniu 30 stycznia 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia przesłał Przewodniczącemu Podkomisji ds. rozpatrzenia projektu ustawy o państwowych egzaminach prawniczych w Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka uwagi Stowarzyszenia do projektu ustawy o państwowych egzaminach prawniczych (druk sejmowy nr 3351);
9. w dniu 30 stycznia 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia zwrócił się do Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa z prośbą o spotkanie z przedstawicielami Stowarzyszenia celem omówienia aktualnych

- zagadnień związanych z funkcjonowaniem instytucji referendarza sądowego;
10. w dniu 30 stycznia 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia zwrócił się do Ministra Sprawiedliwości z prośbą o spotkanie z przedstawicielami Stowarzyszenia celem omówienia aktualnych zagadnień związanych z funkcjonowaniem instytucji referendarza sądowego;
 11. w dniu 5 lutego 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia zwrócił się do Przewodniczącego Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka – Ryszarda Kalisza z prośbą o spotkanie z przedstawicielami Stowarzyszenia celem omówienia aktualnych zagadnień związanych z funkcjonowaniem instytucji referendarza sądowego;
 12. w dniu 8 lutego 2011 roku przedstawiciel Stowarzyszenia uczestniczył w posiedzeniu Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka rozpatrującej projekt ustawy o egzaminach prawniczych (druk sejmowy nr 3351);
 13. w dniu 9 lutego 2011 roku przedstawiciel Stowarzyszenia uczestniczył w posiedzeniu Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka rozpatrującej projekt ustawy o egzaminach prawniczych (druk sejmowy nr 3351);
 14. w dniu 21 lutego 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia otrzymał stanowisko resortu – Departamentu Sądów Powszechnych (DSP-V-4601-3/11) w zakresie kryteriów do dokonywania okresowych ocen kwalifikacyjnych oraz dopuszczalności umieszczenia w zakresie obowiązków referendarzy sądowych norm ilościowych co do liczby spraw mających być wykonanymi na danym stanowisku;
 15. w dniu 23 lutego 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia otrzymał od Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka uczestniczenia w debacie „Wymiar sprawiedliwości a ochrona prawna” przewidzianej na 30 marca 2011 roku;
 16. w dniu 24 lutego 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia otrzymał zaproszenie od Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa (KRS-078-4/11 z dnia 16 lutego 2011 roku) na spotkanie w siedzibie Rady w dniu 7 marca 2011 roku;
 17. w dniu 25 lutego 2011 roku przedstawiciele Stowarzyszenia uczestniczyli w konferencji „Sędzia a media” w Lublinie; w programie konferencji znalazły się referaty poświęcone m.in. zasadom relacjonowania postępowań i orzeczeń sądowych przez media, identyfikacji bohatera publikacji prasowej, ochrony integralności i nienaruszalności wypowiedzi udzielonej prasie; organizatorem konferencji był lubelski oddział Stowarzyszenia Sędziów Polskich Iustitia, Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej KUL w Lublinie oraz Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych;
 18. w dniu 26 lutego 2011 roku w Lublinie odbyło się Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia, podczas którego dokonano wyboru nowych Władz Stowarzyszenia;
 19. w dniu 3 marca 2011 roku przedstawiciel Stowarzyszenia uczestniczył w pracach Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej rozpatrującej rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3655) i poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3361);
 20. w dniu 7 marca 2011 roku przedstawiciele Zarządu Stowarzyszenia uczestniczyli w spotkaniu z Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa – podczas spotkania poruszono temat zakresu kompetencji orzeczniczych referendarza sądowego, pozycji ustrojowej referendarza sądowego w projektowanej zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (druk sejmowy nr 3655) oraz propozycji ponownego wprowadzenia do sądów powszechnych asesora sądowego i problematyki kształtowania kadr w wymiarze sprawiedliwości;
 21. w dniu 15 marca 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia przesłał do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3655);
 22. w dniu 22 i 23 marca 2011 roku przedstawiciele Stowarzyszenia uczestniczyli w pracach Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej rozpatrującej rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3655) i poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3361);
 23. w dniu 22 marca 2011 roku odbyło się spotkanie na Wydziale Prawa i Administracji UMCS z cyklu "Prawnicy w pracy" zorganizowane przez Europejskie Stowarzyszenie Studentów Prawa ELSA Lublin, zrzeszające studentów WPiA UMCS oraz WPPKiA KUL, podczas którego przedstawiciele OSRS przedstawiali zawód referendarza sądowego;
 24. w dniu 30 marca 2011 roku odbyła się debata pt. "Jeśli nie sędzia to kto?", zorganizowana przez Helsińską Fundację Praw Człowieka oraz Wolters Kluwer Polska sp. z o.o. Tematem debaty był przede wszystkim podział kompetencji procesowych pomiędzy sędziów, asystentów i referendarzy oraz status ustrojowy tych grup urzędników;

25. w dniu 5, 6 i 7 kwietnia 2011 roku przedstawiciele Stowarzyszenia uczestniczyli w pracach Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej rozpatrującej rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3655) i poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3361);
26. w dniu 12 kwietnia 2011 roku przedstawiciele Stowarzyszenia uczestniczyli w pracach Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej rozpatrującej rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3655) i poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3361);
27. w dniu 15 kwietnia 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia otrzymał od Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości - Zbigniewa Wrony projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw, przygotowanego przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Karnego (znak nr DL-P-I-401-8/11) z prośbą o wyrażenie opinii;
28. w dniu 26 kwietnia 2011 roku przedstawiciele Zarządu Stowarzyszenia uczestniczyli w spotkaniu z Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości – P. Grzegorzem Walejko – podczas spotkania poruszono temat m.in. czasu pracy referendarza sądowego, pozycji ustrojowej referendarza sądowego w projektowanej zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (druk sejmowy nr 3655);
29. w dniu 27 kwietnia 2011 roku przedstawiciele Stowarzyszenia uczestniczyli w pracach Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej rozpatrującej rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3655) i poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3361);
30. w dniu 29 kwietnia 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia przesłał pocztą elektroniczną uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw, przygotowanego przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Karnego;
31. w dniu 13 maja 2011 roku przedstawiciele Stowarzyszenia uczestniczyli w pracach Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej rozpatrującej rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3655) i poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3361);
32. w dniu 9 czerwca 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia otrzymał z Departamentu Legislacyjno-Prawnego w Ministerstwie Sprawiedliwości (znak DL-P-II-4604-3/11) odpowiedź na pismo w sprawie uproszczenia procesu windykacji należności na etapie postępowania klauzulowego;
33. w dniu 17 czerwca 2011 roku przedstawiciele Stowarzyszenia uczestniczyli w pracach Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej rozpatrującej rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3655) i poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3361);
34. w dniu 21 czerwca 2011 roku przedstawiciele Stowarzyszenia uczestniczyli w pracach Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej rozpatrującej rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3655) i poselski projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3361);
35. w dniu 2 września 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia zwrócił się do „partnerów społecznych” z propozycją wystosowanie wspólnego apelu organizacji pozarządowych, izb gospodarczych i samorządów zawodowych do komitetów wyborczych o zorganizowanie debaty wyborczej na temat wymiaru sprawiedliwości;
36. w dniu 8 września 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia otrzymał z Ministerstwa Sprawiedliwości projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 września 2011 roku (DK-II-160-17/11/4) w sprawie odbywania aplikacji ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej z prośbą o wyrażenie opinii; w dniu 21 września Zarząd Stowarzyszenia poinformował resort, że nie zgłasza uwag do przedstawionego projektu;
37. w dniu 23 września 2011 roku Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych wraz ze Stowarzyszeniem Sędziów Polskich „Iustitia”, Związkiem Zawodowego Prokuratorów i Pracowników Prokuratury Rzeczypospolitej Polskiej, Niezależnym Stowarzyszeniem Prokuratorów Ad Vocem, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Referendarzy Sądowych oraz Międzyzakładową Organizacją Związkową NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa, Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Asystentów Sędziów wystąpiło z apelem do komitetów wyborczych partii startujących w wyborach o zorganizowanie debaty dotyczącej wymiaru sprawiedliwości;
38. w dniu 8 października 2011 roku odbyło się zebranie Władz Stowarzyszenia;

39. w dniu 23 października 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia przesłał na ręce Ministra Sprawiedliwości stanowisko Stowarzyszenia do projektu ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy – Kodeks postępowania cywilnego i do projektu ustawy o zmianie ustawy o Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 28 sierpnia 2011 roku;
40. w dniu 21 października 2011 roku Zarząd Stowarzyszenia otrzymał z Ministerstwa Sprawiedliwości projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 października 2011 roku (DK-I-4601-14/11/21) w sprawie przeprowadzania konkursu na stanowisko referendarza sądowego z prośbą o wyrażenie opinii;
41. w dniu 10 grudnia 2011 roku przedstawiciele Zarządu Stowarzyszenia uczestniczyli w spotkaniu mającym zainicjować obrady tzw. okrągłego stołu dla wymiaru sprawiedliwości, organizowanym z inicjatywy SSP IUSTITIA.

Przewodniczący Zarządu udziela również informacji na zagadnienia i problemy, z którymi zwracają się na adres internetowy Stowarzyszenia studenci i absolwenci wydziałów prawa oraz przesyła członkom Stowarzyszenia za pośrednictwem poczty elektronicznej aktualne informacje dotyczące instytucji referendarza sądowego oraz działalności Stowarzyszenia.

Zarząd Stowarzyszenia sprawuje nadzór nad wydawaniem i treścią Biuletynu Informacyjnego oraz zapewnia jego dystrybucję wśród członków Stowarzyszenia.

III. Współpraca z Krakowskim Oddziałem Wydawnictwa Wolters Kluwer Polska spółka z o.o.

/----/

IV. Zebrania Zarządu Stowarzyszenia

W okresie objętym niniejszym sprawozdaniem odbyło się w dniu 8 października 2011 roku zebranie Zarządu Stowarzyszenia. Zakres obrad oraz podjętych przez Zarząd ważniejszych uchwał opisany jest w pkt. II niniejszego sprawozdania.

V. Ściągłość składek członkowskich i pozostałe informacje finansowe

Realizując postanowienia Statutu Stowarzyszenia, Zarząd Stowarzyszenia kontroluje na bieżąco wpływ składek członkowskich, który utrzymuje się na poziomie porównywalnym do roku 2010.

VI. Członkostwo w Stowarzyszeniu

/----/

VIII. Urząd Skarbowy

/----/

IX. Krajowy Rejestr Sądowy

Przewodniczący Zarządu Stowarzyszenia dopełnił formalności związanych z aktualizacją wpisu w rejestrze stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji i publicznych zakładów opieki zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego. Aktualizacja wpisu była wynikiem podjętych uchwał Walnego Zebrania Członków Stowarzyszenia w dniu 26 lutego 2011 roku w Lublinie związanych ze zmianą składu osobowego Władz Stowarzyszenia.

X. Informacje finansowe

/----/

Wobec powyższego, Zarząd Stowarzyszenia wnosi, aby Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych przyjęło sprawozdanie z wykonania czynności i nałożonych obowiązków za powyżej wskazany okres.

Kraków, 31 grudnia 2011 roku

/ - / Zarząd
